

млъчаніе, а овчяръ-тъ, като вдигнѣ очи-ты и рѣцѣ-тъ си къ небо-то, помолися Всевышнему да благо-слови насущный имъ хлѣбъ. Г. Ж... не можа да ся удръжи да не въздъхне, като ся смысли, колко често е виждалъ богаты обѣды, които ся начватъ и съврѣшватъ безъ никакво благодареніе Богу.

Подиръ молитвѣ-тъ овчяръ-тъ и жена му сѣднали съ весель и доволенъ видъ, а дѣца-та стояли около трапезѣ-тъ; майка имъ раздавала да ѣдѣтъ, а Марійка, то момиче, което съ такъвъ востѣргъ бѣ събирало вълнѣ, каза: «Тате! азъ быхъ щяла да сжмъ поголѣма, та да четѣ благодарственѣ-тъ молитвѣ. Азъ быхъ сега благодарила Бога весма усердно, зачтото менѣ ся чини, да сж весма много за жалѣнѣ оніи горкы людѣе, които нѣмѣтъ соль да посять брѣбой си, а у насъ, поглядиѣте, пълно блюдо!»

«То е истина, Марійко, отговори баща ѣ; во все, что ся относи до тѣлесны-ты недостаткы или утѣшенія, трѣбва всякога да сравняваме нашѣ-тъ судѣ съ судѣ-тъ на оныѣ, на които е още позлѣ отъ насъ, и това ще ны преиспѣлни съ благодареніе Богу. Тѣй и кога усѣтимъ въ себе склонность да ся възгѣрдимъ со свой умъ или добродѣтель; тогава трѣбва да сравняваме себе съ люди, които сж отъ насъ пѣдумни и пѣдобри, и това ще смири нашѣ-тъ гѣрдость.» — Марійка бѣше весма гладна и съ голѣмѣ охотѣ ѣдяше брѣбой, та нѣмаше время да говори. Всичко бѣше